

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant ghemack dar de Heere gheniet door een crancke. Dat LIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

wel behagen. Waer op de Heere antwoorde: Ick aenbeerde v cranck herte met sulcken affectie als my aengenamer dan een ander herte dat sterck is/ geluck men liever heeft een wilt bzaet dat dooz beel iagens verindert is/ als een tam gedierte: ouermits dat syn bleesch teerder is ende soeter om te eten.

Vant ghemack dat de Heere gheniet door een crancke.

DAT LIX. CAPITTEL.

Alse ouermits haer crancheyt niet en coster
 ter Choozen gaen: soo ghinckse nochtans
 dickwils om de ghetijden te hoozen / op datse
 ommers noch soo haer lichaem inden dienst
 Godts eenighsins soude oeffenen / ende alse
 ouermercte / datse haer tot Godt met soo neer-
 stighe deuotie niet en begaf gelijckse wel gewilt
 hadde / beclaeghe sy dat den Heere dickwils
 met neergeboogentheyt des gemoets / seggēde:
 Wat eere hebt ghy nu alderlieffsten Heere hier
 dooz / dat ick onachtsame ende onnutte hier
 sittende qualijck dooz een woordken ofte
 twee / oft oock note / tot v in stiere? Waer op
 ten lesten de Heere op een reyse aldus gheant-
 woordt heeft. Ende wat soude ghy daer van
 hebben: waert dat ulven brient eens oft twee
 mael beenen soeten ende verschen teuch wijs
 schonck / waer dooz ghy hoorte seer versterck
 te worden? Weet dat ick beel meer genoechten
 hebbe van elc woort ende note / waer dooz ghy
 v stiert tot mijnen lof. Waer onder de misse
 alst haer niet en lusten op te staen aent Euan-
 gelium / doozt begeeren haerder crachten / ende
 alse

Hoe aen
 genaem
 dat het
 de Heere
 is darne
 oendach-
 rich is in
 den dienst.

alſſe haer ſeluen daer booz herispte/ouermits datſe niet en wiſte wat profijt datter comen ſoude van ſulckē beſcheydenthept/ waert dat ſehā: t ſpaerde in dien arbept/ alſſe daer mede niet en hoopte wederom heel ghefont te worden. Na haer gewoonte heeftſe den Heere ghebraght wat hem tot meerder lof was. De Heere heeft geantwoordt: Als ghy met ſwaricheydt yet doet bouen v̄ vermoghen tot mynen lof/ſoo ontfanghe ick dat van v/ al oft ick dat nootſakelijck van doen hadde ghehad tot boozderinghe van mijn eere. Maer als ghy andere dinghen achterlatende toe laet eenigh gemac des lichaems/v̄ meyninge t̄mywaerts ſtierende/dat ontfange ick al oft ick ſiet zynde geensſins dat ghemack ſoude moghen deruen hebben/ ende ſoo ſal ict v̄ alle beyde na de glorie mijnder Godthepts grootdadicheydt verghelden.

Den ar: beydt en de ruſt des lichaems moeten Godt al tijt Godtvruchtelijck op draghen.

Vande vernieuwinghe der Sacramenten inde ſiele.

DAT LX. CAPITTEL.

HE is gebeurt op eenen dagh als sy haer herte onderſochte/ ende bindende ſommige dingen dieſe geerne ſonde gebiecht hebbe/ ende geenen Biechtvader hebbende/ heeftſe na haer gewoonte haer toeblycht ghenomen tot haren eniggen trooſt den Heere Jeſum Chriſtum/ en hem clagende gaſſe te kennen ſulcken haer gebreck/ tot de welke de Heere antwoordde: **Be**minde waerom zyd̄ berodert? want ſoo dieck wils als ghy dat van my begeert: Ick den opperſten ende waerachtichſten Biſchop ſal v̄ byſtaen

Als dea Priester gebreecke dat verult Gods